

A MAGYAR KÖZTÁRSASÁG NEVÉBEN!

A Fővárosi Ítéltábla a Forgács & Kiss Ügyvédi Iroda, ügyintéző: dr. Kiss Elemér ügyvéd által képviselt I.rendű felperes neve (I. rendű felperes címe) I. rendű, II.rendű felperes neve (II. rendű felperes címe) II. rendű felpereseknek, a törvényes képviselő, dr. Kovács L. László ügyvéd által képviselt alperes neve alperes ellen öröklési igény iránt indított perében a Fővárosi Bíróság 2010. október 5. napján meghozott 22.P.20.691/2009/13. számú ítélete ellen az alperes részéről 14. sorszám alatt előterjesztett fellebbezés folytán - tárgyaláson kívül - meghozta a következő

í t é l e t e t :

A Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletének fellebbezett rendelkezéseit helybenhagyja.

Kötelezi az alperest, hogy 15 napon belül fizessen meg az egyetemlegesen jogosult felperesek javára 6.250 (Hatezer-kétszázötven) forint másodfokú perköltséget.

Az ítélet ellen fellebbezésnek nincs helye.

I n d o k o l á s

Az 1998. július 6-án elhunyt **E.É.** ingatlan és ingó hagyatékát a közjegyző az 1998. december 1. napján jogerős végzésével ismert vérszerinti örökös hiányában az alperesnek adta át. Az állam a hagyatékba tartozó ingatlant 2001. évben értékesítette. Az örökhagyó vérszerinti törvényes örököseiként fellépő felperesek végleges keresetükben 6.164.638 forint, a hagyaték helyébe lépett érték, ennek 2008. december 22. napjától járó kamata megfizetésére és az ingóhagyaték kiadására kérték az alperes kötelezését. Az alperes a felperesek örökösi minőségét nem vitatta, elsődlegesen elévülési kifogást terjesztett elő, érdemi ellenkérelmében arra hivatkozott, hogy kamatfizetési kötelezettség nem terheli.

Az elsőfokú bíróság ítéletében kötelezte az alperest a felperesek javára személyenként 3.082.319 forint, ennek 2009. február 6. napjától a kifizetésig járó törvényes mértékű késedelmi kamata, 375.000 forint ügyvédi munkadíj és 17.500 forint készkiadás mint perköltség megfizetésére és az ingóságok kiadására. További rendelkezése szerint a le nem rótt 370.680 forint illetéket az állam viseli. Indokolása szerint a felperesek az örökhagyó apai nagyszülőpárjának dédunokái,

az alperes a felperesek örökös minőségét elismerte, a hagyatékkal való elszámolás összecszerűsége tárgyában a felek között vita nem volt. Az alperes elévülési kifogása alaptalan, kamatfizetési kötelezettségének kezdő időpontja a keresetlevél benyújtásának időpontja. A Ptk. 363. § (1) bekezdése szerint a gazdagodással kapcsolatos vagyoni előnyök visszatérítésére a jogalap nélküli birtoklás szabályait kell alkalmazni. Az alperes birtoklása jóhiszemű volt, ezért a Ptk. 195. § (1) és (2) bekezdésére, a Ptk. 196. § (1)-(3) bekezdésére utalással a pert megelőző felszólítás időpontjától sem köteles a hasznokkal, adott esetben a kamatokkal való elszámolásra. Az alperes késedelme a Ptk. 298. § b) pontja alapján a felperesi felszólítás kézhezvételétől beállt, a kamatok megfizetésére a Ptk. 301. § (1) bekezdése alapján köteles, a kamatfizetési kötelezettségének kezdő időpontja a Ptk. 195. § (2) bekezdésére tekintettel a keresetlevél benyújtásának időpontja.

Az elsőfokú bíróság a perköltség viseléséről Pp. 78. § (1) bekezdése, a 32/2003. (VIII.22.) IM rendelet 3. § (2) bekezdése alapján határozott.

Az ítélet ellen az alperes terjesztett elő fellebbezést, amelyben annak részbeni megváltoztatását kamatfizetési kötelezettségének mellőzésével és az elsőfokú perköltség mérséklésével kérte.

Hivatkozása szerint a Ptk. 361. § (1) bekezdése, a 363. § (1) bekezdése szerint irányadó Ptk. 195. § (1) bekezdése, a 195. § (2) bekezdése alapján amennyiben a jogalap nélküli birtoklás tárgya meghatározott pénzösszeg, a birtokos haszonként kizárólag annak, a visszaköveteléskor ténylegesen meglévő kamatai kiadására, megfizetésére kötelezhető. A hagyaték helyébe lépő érték az alperes számlájára befolyt, annak a visszakövetelésekor meglévő haszna nem volt, és abból a megtérítésre alapot adó haszon sem származott. Az alperes a Ptk. 361. §-a, a 196. § (3) bekezdésére alapítva a visszaköveteléstől számítva sem kötelezhető haszonként törvényes mértékű kamat megfizetésére.

A megítélt ügyvédi munkadíj túlzott mértékű, a jogvita megítélése egyszerű volt, hosszadalmas előkészítést nem igényelt, az alperes magatartásával elősegítette a per mielőbbi befejezését.

A felperesek fellebbezési ellenkérelmükben az elsőfokú ítélet helybenhagyását és az alperes kötelezését kérték a fellebbezési eljárásban felmerült költségeik megfizetésére. Érveik szerint az alperes pénztartozása fennáll, késedelembe esett, ezért a Ptk. 301. § (1) bekezdése szerint terheli a késedelmi kamatfizetési kötelezettség.

Képviselőjük a két éven át folyó eljárásban ellátta teljes körű jogi képviseletüket, három tárgyaláson részt vett, és több beadványt szerkesztett. Nem merült fel olyan körülmény, amely indokolná az elsőfokú perköltség mérséklését.

A Fővárosi Ítéltábla a fellebbezést a Pp. 256/A. § (1) bekezdés b) pontja alapján tárgyaláson kívül bírálta el. A fellebbezés alaptalan.

Az elsőfokú bíróság helyesen állapította meg az alperest terhelő késedelmi kamatfizetési kötelezettség kezdő időpontját, a fellebbezésben foglalt, a kamatfizetési kötelezettség hiányával kapcsolatos alperesi érvelés téves.

A Ptk. 361. § (1) bekezdése értelmében a jogalap nélküli gazdagodással kapcsolatos vagyoni előnyök visszatérítésére a Ptk. 195. §-a szerinti jogalap nélküli birtoklásra vonatkozó szabályokat kell alkalmazni. Az alperes jóhiszeműen került a hagyatékba tartozó ingatlan helyébe lépett érték birtokába, ezért a Ptk. 195. § (2) bekezdése alapján a bíróság előtti visszakövetelésig fel sem merülhet a hasznokért való, az adott esetben ilyennek minősülő kamatfizetési kötelezettség kérdése. Kétségtelen, hogy a kereset előterjesztése után a jogalap nélküli birtokost a hasznokért való helytállási kötelezettség a Ptk. 196. § (3) bekezdése szerinti felelős őrzés szabályai szerint terheli. Az ügyben azonban az alperes a hagyatékba tartozó ingatlan értékesítésére tekintettel pénztartozás megfizetésére köteles, ezért a Ptk. 301. § (1) bekezdése alapján terheli a kamatfizetési kötelezettség. A késedelmi kamat az idegen pénz használataért járó térítés, a késedelem objektív következménye; azaz akkor is jár, ha az adós a késedelmét kimentette. Annak az elmaradt jövedelemnek a kompenzálására szolgál, amelyet a fél a késedelmesen kifizetett összeg kockázat nélküli befektetésével biztonsággal elérhetett volna. A hagyaték helyébe lépett értékkel összefüggő, a jogalap nélküli gazdagodásra alapított kamatigény mindaddig nem válik esedékessé, amíg azt a kötelezettől bírói úton nem követelik. A kamatszámítás kezdő időpontja tehát a Ptk. 195. § (2) bekezdése alapján a keresetlevél előterjesztésének időpontja.

Az alperes alaptalanul kifogásolta a felpereseket megillető elsőfokú perköltség mértékét, annak mérséklése a kifejtett képviseleti tevékenységre, a beadványok és a tárgyalások számára, időigényességére, a jogvita nehézségi fokára tekintettel nem indokolt.

A fentiekre tekintettel az ítéletábra az elsőfokú bíróság ítéletének fellebbezett rendelkezését - utalva az abban kifejtett helyes indokokra is - a Pp. 253. § (2) bekezdése alapján helybenhagyta.

A sikertelenül fellebbező alperes a Pp. 239. §-a szerint irányadó Pp. 78. § (1) bekezdése, a Pp. 82. § (2) bekezdése alapján köteles a felperesek fellebbezési eljárásban felmerült, a 32/2003. (VIII.22.) IM rendelet 3. § (5) és a 4/A. § (1) bekezdése alapján megállapított, az áfát is tartalmazó ügyvédi munkadíj, mint másodfokú perköltség megfizetésére. A fellebbezési illeték viselésére vonatkozó rendelkezés az Itv. 5. § (1) bekezdésének a) pontján, az 56. § (1) bekezdésén és a 6/1986. (VI.26.) IM rendelet 14. §-án alapul.

Budapest, 2011. február 8.

Fermanné dr. Polák Zita s.k.
a tanács elnöke

Dr. Baloginé dr. Faiszt Judit s.k.

Dr. Hegedűs Mária s.k.

előadó bíró

bíró

A kiadmány hiteléül: